

ČASOSBĚRCI
(pracovní název)

Podle předlohy "TIMED"
Ivana Jaroše

Epizoda 1.01: Probuzení

Ivan Jaroš
timed-101@ivanjaros.com
11. Červen, 2020

Cast List:

MARTIN	237
KATERYNA	59
OTEC	34
FRANTIŠEK	31
JAKUB	23
PETR	19
PETRA	11
ANDREA	7
JOSEF	7
VRÁTNÍK	4
KURIÉR	2
BARISTA	2
ČÍŠNICE	1

INT. OPUŠTĚNÝ SKLAD - NOC

EXTREME CLOSE UP:

Vidíme hlaveň zbraně přes celou obrazovku. Zprava doleva. Míří na MARTINA. Nevidíme, kdo zbraň drží. Ve zpomaleném záběru zbraň vystřelí

BIRD'S EYE VIEW:

Vidíme dvě postavy v tmavém prostředí. Nikomu není vidět do obličeje, všude je tma, jsou vidět pouze siluety. Jedna postava míří zbraní na druhou postavu. Padá výstřel. Střelená osoba padá na kolena a následně na obličej. Obličej směřuje do pravé strany. STŘELEC odkládá zbraň, otáčí se a odchází.

KAMERA SE SNÁŠÍ K ZEMI:

CLOSE UP:

PUSH IN:

Vidíme tvář zastřelené osoby, jako v Hitchcockově psychu. Je to Martin. Zleva se začíná před jeho tvář rozlévat jeho vlastní krev.

Během této scény Martin hovoří s divákem, slyšíme jeho hlas.

1 MARTIN (V.O.)

Měl jsem střechu nad hlavou.
Plnou ledničku. Práci, která mě
bavila a láhev dobré whisky vždy
po ruce. Žádné děti. Žádná
hypotéka. Žádné závazky. Někdo by
mohl říct, že jsem byl šťastný.
Ale nic dobré netrvá věčně. Žena.
S tou to vždy dobře začne, ale
málokdy to tak i skončí. I když
jsem byl ostražitý, i tak mě
dostala. Žena, ta byla trhlinou v
brnění každého chlapa. Život je
svině. Když si toho všimne a
chlap si nedá pozor, tak to
brnění rozpárá na malé kousky, až
nezůstane vůbec nic, jen jedinec,
zlomený, opuštěný a beznadějně
ztracený. Jak jsem se sem kurva
dostal? Jak jsem to mohl
přehlédnout? Kde jsem udělal
chybu? Každý konec měl i začátek
a můj začátek konce nastal v den,
kdy jsem potkal ji....

2

EXT. ODPOČÍVADLO - NOC

Vidíme, jak ŘIDIČ KAMIONU přijímá úplatek od NEZNÁMÉ OSOBY, která spolu s dalšími KOMPLICI vyloží nějaké věci z kamionu a následně i profesionálně znovu zapečetí zámky, takže nikdo nic nepozná.

ZOOM OUT:

Kamera pomalu odzoomuje a my začínáme vidět, že jsme na zadním sedadle auta, v kterém sedí Martin a fotí předání úplatku. Sedí v naprosté tmě, jen displej na fotoaparátu jemně osvětluje kabinu a jeho obličej.

Po vyfocení předání úplatku otevře notebook, který mu leží na sedadle spolujezdce, napíchne fotoaparát přes USB kabel na notebook a odešle fotografie emailem klientovi. Notebook zavře, startuje auto a odchází.

2 MARTIN (V.O.)

Když mě najal klient, že mu mizí zboží během přepravy, hned jsem věděl, která bije. Až se cítím, že ho okrádám. Ale co už. Jsou to jeho prachy a já jsem dobrý v tom, co dělám.

3

EXT. V AUTĚ NA CESTĚ - NOC - V POHYBU

Vidíme Marina, jak jede v autě po silnici.

3 MARTIN (V.O.)

Noc nabízí kouzelný svět. Město spí a já jej má celé pro sebe. Nemusím se s nikým dělit. Jak král, který prochází svým panstvím. Lev, který si značkuje svoje teritorium. Odtud až po horizont. Temnotu asfaltu narušují jen sodíková světla a neonové nápisy zavřených obchodů. Drobný závan čerstvého vzduchu mi dává opojný pocit, že jsem součástí něčeho... něčeho většího.. celého vesmíru.

4

INT. MARTINŮV BYT - NOC

Martin přijde domů, odkládá si věci. Umyje se v koupelně a jde do obývacího.

4 MARTIN (V.O.)

Někdy je noc tak tichá, že člověk slyší, jak mu v žilách pulzuje jeho vlastní krev. Nesnáším

(MORE)

(CONTINUED)

MARTIN (V.O.) (cont'd)
všechno, co mi připomíná moji
mortalitu a ubíhající čas.
Všichni jednou zemřeme, nemusím
to mít neustále na mysli.
Naštěstí je tu Dejv. Ten mě vždy
zachrání.

Martin pouští stereo, kde začne hrát Dave Brubeck - Take Five. Ne příliš nahlas, aby nevzbudil sousedy, ale dostatečně na to, aby si vychutnal muziku v tuto pozdní noční hodinu.

Martin přechází k baru, kde má několik lahví whisky. Dívá se na své možnosti, rozhoduje se, kterou si dnes dá.

Martin vezme láhev Bowmoru, jelikož šlo o pohodovou prácičku, nalije si do sklenice a jde si lehnout na svůj hnědý kožený Chesterfield gauč. Než si sedne, vytrhne mobil z kapsy a dává ho na stolek. Skleničku drží v ruce, položenou na hrudníku. Oči zavřené a vychutnává si muziku v přítmí jemně osvětlené místnosti. Napije se ze sklenice bez velkého pohybu a relaxuje.

Najednou mu na stole zazvoní mobil. Martin si přehodí sklenici do druhé ruky a natáhne se za mobilem. Přišla mu platba za dnešní práci.

5 MARTIN (V.O.) (cont'd)
(s úsměvem)
Miluji lehké prachy.

Martin po chvilce odkládá sklenici na stůl a usíná.

ZOOM OUT:

Kamera se vzdaluje od usínajícího Martina, vyjevuje obývací, v pozadí je stále slyšet jazz.

5 INT. MARTINOVA KANCELÁŘ - DEN

Martin ráno přichází do své kanceláře. V blízké době mu mají přijít noví klienti.

Martin trochu pouklidí kancelář, otevře okna, at' se vyvětrá ztuchlý vzduch a jde se umýt do malé koupelny. Potom jde uvařit velkou kávu do french pressu a začne si při kávičce číst dnešní noviny. Mezitím kouká na náramkové hodinky s očekáváním, kdy přijde klient, protože Martin nemá v kanceláři žádné hodiny.

Přesně na čas zazvoní zvonek na dveřích. Klient přichází. Martin jde otevřít dveře, protože nemá sekretářku. Než otevře dveře, tak se upraví.

(CONTINUED)

6 MARTIN
Dobrý den. Pan Smolčanský?

7 OTEC
Ano, dobré ráno.

8 MARTIN
Prosím.

Martin vede klienta do kanceláře.

9 MARTIN (cont'd)
Prosím, sedněte si.

10 OTEC
Děkuji.

11 MARTIN
Mohu Vám nabídnout nějakou kávu,
čaj, minerálku?

12 OTEC
Kávu, děkuji.

Martin jde do kuchyňky, kde má už dopředu připravený velký french press s kávou. Nalije klientovi do šálku, přidá sáčekový cukr a malou smetanu v kelímku.

Klient si zatím prohlíží kancelář. Martinův vkus je old school, chesterfield, hnědá kůže, art deco.

Martin donese kávu klientovi a sedá si naproti za svůj kancelářský stůl.

13 MARTIN
Prosím.

14 OTEC
Děkuji.

Martin se dívá do svého koženého diáře.

15 MARTIN
Do telefonu jsem mi říkal, že jde
o ztracenou osobu?

16 OTEC
Ano. Můj syn, JAKUB. Není
ztracený. Nemyslím, že je nutné
volat policii. Na to je ještě
brzy. No, myslím, že se stýká s
partičkou, která na něj nemá
příliš dobrý vliv, a už dva týdny
se s ním nemůžu spojit. Jen už
chci vědět, kde je a že je v
pořádku. Nic víc.

17 MARTIN
Rozumím.

Martin si vytahuje zápisník, kam si píše poznámky k případům.

18 MARTIN (cont'd)
Máte s sebou fotografii vašeho syna?

19 OTEC
Ano, samozřejmě. Tady je.

Otec podává Martinovi fotografii, Martin se na ni na chvíli podívá a vloží si ji do zápisníku.

20 MARTIN
Popište mi Jakubův vzhled. Výška, váha, styl oblékání.

21 OTEC
Příští měsíc mu bude dvacet. Asi 80 kilo, 180 centimetrů. Chudý. Má tmavé vlasy, které nosívá nakrátko, tak, jak na fotce. Nosí jednoduché oblečení - rifle, tenisky, tričko. Nic poutavého, spíš takové, aby zapadl. Není totiž žádný extrovert.

Martin si zapisuje poznámky.

22 MARTIN
Studuje?

23 OTEC
Ano, první ročník Filozofické fakulty na Univerzitě Karlově.

24 MARTIN
Má tam nějaké nepřátele?

25 OTEC
To nevím. Asi ano. Moc mi o těchto věcech neříká.

26 MARTIN
A co účty na sociálních sítích?

27 OTEC
Ano, lehce ho najdete podle jména a fotografie.

28 MARTIN
Dobře, a co mi můžete říct o té partě, kterou jste zmiňoval?

29 OTEC

Nic moc. Jsou to nějací studenti ze školy. Flákači. Chodí často pít do města, kouřit, bavit se. Vím, že s nimi zkoušel i marihuanu. Nemají na něj dobrý vliv.

30 MARTIN

Rozumím.

31 OTEC

Nechápejte mě špatně. Nemám problém s tím, aby si syn užíval život a občas vyváděl. Právě naopak. Jsem rád, že se konečně trochu odvázal. Ale nechci, aby to přehnal a nastavil si špatnou trajektorii do života. Já jsem také introvert a také jsem neměl nějaké úžasné dětství, ale na druhou stranu nyní vydělávám dobré peníze a mám velmi komfortní život. Byl bych rád, kdyby syn šel podobnou cestou. Na jeho známkách ve škole mi nikdy nezáleželo. Pokud věděl, co dělá, proč to dělá a jak ho to ovlivní nejen dnes, ale i zítra a za týden, tak at' si dělá, co chce. Je pro mě důležité do něj vtlouct fakt, že všechny jeho rozhodnutí mají následky, které často ovlivní jeho život později v budoucnosti. A když na to nebude připraven, tak se mu může život značně zkomplikovat. Naprosto zbytečně.

32 MARTIN

To je dobrý postoj. Sám děti nemám, ale kdybych měl, pravděpodobně bych se je snažil vychovat podobně.

33 OTEC

Děkuji.

34 MARTIN

Z té party tedy neznáte vůbec nikoho? Žádná jména, účty na sociálních sítích, telefonní čísla?

35 OTEC

Ne, bohužel.

36 MARTIN
Můžete mi nadiktovat jeho
telefonní číslo?

37 OTEC
Ano, moment.

Otec vytahuje telefon a hledá v něm synův kontakt. Poté
podá Martinovi telefon.

38 MARTIN
Děkuji.

Martin si vezme telefon a zapíše si číslo do poznámkového
bloku a vrátí telefon klientovi.

39 MARTIN (cont'd)
Když jste se mu snažil dovolat,
měl telefon zapnutý?

40 OTEC
První týden ano, ale potom už ne.

41 MARTIN
A zvedl vám to?

42 OTEC
Ano, jednou. Ale jen mi řekl, že
ho nemám otravovat. To bylo vše.

43 MARTIN
V telefonu se vám zdál nějaký
jiný, možná pod vlivem omamných
látek, nebo zkrátka něco
neobvyklého?

44 OTEC
Těžko říct. Bylo to velmi krátké.

45 MARTIN
Máte nějaký nápad, kde by se mohl
zdržovat? Někaké vaše
nemovitosti. Známí, kamarádi a
tak podobně?

46 OTEC
Mám vilu na Karlštejně a chalupu
u Karlových Varů. Ale obě byly
prázdné, když jsem se tam byl
podívat před pár dny. Známé jsem
také obvolal, ale nikdo ho
neviděl. Proto jsem už nevěděl,
co jiného zkusit.

47 MARTIN
Můžete mi dát seznam těch
známých, kde by mohl být? Někdy
(MORE)

(CONTINUED)

MARTIN (cont'd)
lidé neříkají pravdu a je třeba
se přesvědčit osobně.

48 OTEC
Samozřejmě. Pošlu Vám seznam
emilem.

49 MARTIN
Musím se zeptat ještě na jednu
věc. Co jeho matka? Žijete spolu,
nebo jste rozvedení?

50 OTEC
Jeho matka zemřela na rakovinu,
když byl ještě malý, takže jsme
jen my dva.

51 MARTIN
Rozumím. V pořádku. Já si myslím,
že mám dostatečné informace, na
základě kterých můžu jednat.
Pokud vás nenapadá už nic
užitečného, co by se mi mohlo
hodit, tak to prozatím bude vše.

52 OTEC
Myslím, že máte všechny
informace, nenapadá mě zatím nic
dalšího.

53 MARTIN
Než uzavřeme smlouvu, tak si
probereme finance, abyste věděl,
do čeho jdete.

54 OTEC
Peníze nehrají roli. Jen najděte
mého syna.

55 MARTIN
V pořádku. Dejte mi chvilku, než
to nahodím do systému. Nemám
totiž sekretářku.

56 OTEC
Samozřejmě.

Martin začne psát na počítači a zhotovovat smlouvu podle
předpřipravené šablony. Tu vytiskne, podepíše a dá
klientovi dvakrát podepsat.

57 MARTIN
Prosím. Pročtěte si to a dvakrát
mi to podepište dolů.

Otec si smlouvu vezme a bez přečtení ji ihned podepíše a
předá Martinovi.

(CONTINUED)

58 MARTIN (cont'd)

Jedna kopie je pro vás. Bohužel nemůžu na tomto případě začít pracovat už dnes, protože nejste můj jediný klient, ale zítra se tomu můžu začít věnovat a vzhledem k charakteru případu to budu brát jako prioritu.

Martin vstává, otec si vezme jednu smlouvu.

59 OTEC

Samozřejmě, rozumím. Děkuji Vám za váš čas. Pokud budete mít cokoli nového, tak mi prosím pište nebo volejte kdykoliv, i v noci.

Martin si podává s klientem ruku a vyprovází ho z kanceláře.

60 MARTIN

Můžete se spolehnout.

61 OTEC

A jak to reálně vidíte?

62 MARTIN

Takové případy nejsou ojedinělé, ale pokud se daná osoba aktivně nesnaží skrývat, tak to bývá vcelku rychlá práce. Takže nemějte obavy. Myslím, že vašeho syna najdu v krátké době. Samozřejmě, pokud by se vám mezitím ozval, tak mě urychleně kontaktujte.

63 OTEC

Budu. Děkuji, na viděnou.

64 MARTIN

Na viděnou.

Martin se vrací do kanceláře, odkládá si smlouvu, dělá pořádek ve věcech. Dívá se na hodinky, čeká ještě jednoho nového klienta.

POZDĚJI:

Zvoní zvonek na dveřích, to bude klient, kterého Martin očekává. Jde otevřít.

65 KATERYNA

Dobrý den. Jsem Kateryna Mooreová. Mám dohodnuté setkání s panem Bernardem, na desátou hodinu.

(CONTINUED)

66 MARTIN
Ano, to jsem já. Prosím.

67 KATERYNA
Děkuji.

Martin vede klientku do jeho kanceláře.

68 MARTIN
Prosím, sedněte si.

Martin ukazuje na klientské křeslo.

69 KATERYNA
Děkuji.

Kateryna si sedá.

70 MARTIN
Nabídlo bych vám kávu, ale
jelikož máte vlastní, tak možná
minerálku?

71 KATERYNA
Ne, děkuji.

Martin si sedá na své místo, za stůl.

72 MARTIN
V pořádku. Tak jak vám mohu
pomoci, paní Mooreová? V telefonu
jste nspecifikovala, o jakou
službu máte přesně zájem.
Vzhledem k tomu, že pracuji sám,
tak nenabízím všechny typické
služby. Specializuji se primárně
na pátrání po osobách, sledování
osob, majetku a podobné věci.
Také nedělám aféry ani fyzickou
ochranu.

73 KATERYNA
Všechno.

74 MARTIN
Prosím? Nerozumím.

75 KATERYNA
Chci si Vás pronajmout výhradně
na neurčito. Exkluzivní kontrakt.

76 MARTIN
Tak to slyším poprvé. Co tím
přesně máte na mysli?

77 KATERYNA

Pane Bernarde, dělám pro jistou společnost, nadnárodní organizaci, která vykonává velmi specifickou práci. Primárně jde o pátrání po ztracených osobách, předmětech...informacích, jako takových. Pro lidi jako vy máme proto obrovské využití a hledáme lidi s talentem, který můžeme naplno zužítkovat. Vás jsme si zvolili speciálně kvůli vašemu výkonu během působení v policejním sboru a také kvalitě vaší práce v soukromém sektoru.

78 MARTIN

Děkuji. To mi opravdu lichotíte. Ale stále nerozumím, co konkrétně ode mě chcete.

79 KATERYNA

Jak jsem říkala, tato organizace se specializuje na sbírání informací, a proto hledá jen ty nejlepší lidi v oboru. Proto jsem tu.

80 MARTIN

Pokračujte, prosím.

81 KATERYNA

Naše organizace však vyžaduje, aby každý takový zaměstnanec byl výhradně v jejích službách. Na oplátku Vám nabízí peníze, o kterých se vám ani nezdálo, případy, o kterých se nikde nedočtete, a zároveň vám zabezpečí plnou technickou podporu.

82 MARTIN

To zní zajímavě.

83 KATERYNA

Ale jak jsem říkala. Jde o exkluzivní kontrakt a nebudete moci pracovat na jiných případech a pro jiné klienty. Je to všechno, nebo nic. Naše organizace to myslí naprosto vážně a vyjde vám se vším vstříc, ale na oplátku vyžaduje naprostou loajálnost.

84 MARTIN

Loajálnost? To zní trochu extrémně.

85 KATERYNA

Jen v tom nejlepším smyslu slova. Nechci, aby naši zaměstnanci byli zbytečně rozptylováni externími vlivy. To je vše.

86 MARTIN

A co přesně by měla být náplň mojí práce?

87 KATERYNA

Spektrum případů je široké. Ale v konečném důsledku jde o sbírání informací.

88 MARTIN

Něco jako průmyslná špionáž?

89 KATERYNA

Ne. To určitě ne. Spíš zmapování a zdokumentování událostí, tak, jak se opravdu staly. Vyhledávání lidí, kteří zmizeli z radaru moderní společnosti nebo nalezení ztracených předmětů.

90 MARTIN

A na oplátku mi tato společnost, organizace, zaplatí balík peněz, že si to ani neumím představit?

91 KATERYNA

Přesně tak. Je mi jasné, jak to zní..

92 MARTIN

No nevím, jestli si to opravdu uvědomujete.

93 KATERYNA

..ale všechno myslím naprosto vážně. Mimo jiné získáte přístup k nejmodernějším technologiím, které zaručeně nenajdete nikde jinde.

94 MARTIN

Neříkejte.

95 MARTIN (V.O.)

Sem tam se mi do cesty připlétou pošahaní klienti. Je vcelku lehké je rozeznat od ostatních a rychle

(MORE)

(CONTINUED)

MARTIN (V.O.) (cont'd)
se jich zbavit. Ale tato žena
byla jiná. To, co říkala, nemělo
ani hlavu, ani patu. Ale něco na
tom, s jakou jistotou to říkala,
upoutalo mou pozornost.

96 MARTIN

Takže kdybych přijal tuto vaši
nabídku, o jaké finanční
kompenzaci se tu bavíme?

Kateryna vezme pero a papír, napíše na něj sumu a posune
papír Martinovi po stole. Ten si ho vezme, podívá se na
něj a s neuvěřitelným úžasem se nad tou cifrou pozastaví.

97 KATERYNA

Jak jsem říkala. Naše společnost
to myslí vážně a za talent je
ochotna náležitě zaplatit. Toto
by byla jen čistě vaše výplata, o
všechny pracovní výdaje by bylo
postaráno.

98 MARTIN

Paní Mooreová..

99 KATERYNA

Prosím, říkejte mi Kateryna.

100 MARTIN

Kateryno. Všechno, co jste mi
řekla, zní vcelku zajímavě.
Příležitostně se setkávám se
zvláštními klienty. Ale nemůžu
říct, že se setkávám s klienty,
jako jste vy, každý druhý den.
Popravdě, s něčím takovým jsem se
ještě vůbec nesetkal.

101 KATERYNA

Pochopitelně.

102 MARTIN

I když bych přehlédl značnou
absurditu vaší nabídky, co doufám
sama uznáte, tak já zkrátka
nejsem člověk, který by se někomu
takto zavázal. Mám rád svou
svobodu, možnosti vybírat si
klientelu a odmítnout věci, které
mě nezajímají. Takže i když je
vaše nabídka lákavá a velmi těžko
uvěřitelná, i tak bych svoji
svobodu nevyměnil za balík peněz.
Peněz mám na svůj životní styl
dost a víc nul na účtu mi víc

(MORE)

(CONTINUED)

MARTIN (cont'd)

štěstí nepřinese. Moje svoboda se
nedá takto koupit, a proto vaší
nabídku, jakkoliv grandiózní,
nemůžu už z principu přijmout.

Martin posune papír se sumou zpět Kateryně po stole jako
odmítavé gesto.

Kateryna se jen pousměje.

103 KATERYNA

Samozřejmě, pane Bernarde..

104 MARTIN

Martine.

105 KATERYNA

Martine, plně rozumím Vašemu
postoji a vaši reakci jsem
očekávala. Většina lidí totiž
takto napoprvé zareaguje. Vaše
rozhodnutí samozřejmě plně
respektuji a nebudu Vás do něčeho
nutit.

Kateryna se zvedá k odchodu. Martin vstává, aby ji
vyprovodil.

106 KATERYNA (cont'd)

Nemusíte. Já se vyprovodím sama.
Ale než odejdu, nechám vám tu
něco pro motivaci.

Kateryna vytahuje zapečetěnou obálku z kabelky a pokládá
ji na stůl.

107 KATERYNA (cont'd)

Otevřete to, když uznáte za
vhodné. Pokud změníte názor, je
tam i můj kontakt.

Kateryna odchází sama a předtím, než za sebou zavře dveře,
odvěť:

108 KATERYNA (cont'd)

Ještě se uvidíme.

Martin si sedá a jen v úžasu rozjímá nad absurditou
situace, kterou právě zažil. Přičemž se dívá na obálku,
kterou mu Kateryna zanechala. Po chvíli se zvedne ze svého
křesla a jde k oknu, kde se dívá, jak Kateryna odchází
 pryč.

109 MARTIN (V.O.)

Sebevědomá ženská. To musím
uznat. Natlačit tolik kravin do
(MORE)

(CONTINUED)

MARTIN (V.O.) (cont'd)
tak krátkého času...taková ženská
musí mít buď jedno kolečko
navíc, nebo o jedno méně. Těžko
říct. Práce volá.

Martin odchází, v městě má sledovačku. Nic komplikovaného, jen sleduje jistého BYZNYSMENA, kterého podezírají, že vynáší informace.

6

EXT. MĚSTO - DEN

Martin dorazí na místo. Postaví se do výklenku vchodu do budovy a sleduje budovu naproti přes ulici, kde pracuje byznysmen, kterého dnes bude sledovat.

110 MARTIN (V.O.)
Sledovačky jsou největší zábava
této profese. Člověk se spojí se
svým vnitřním voyeurem. Pozorovat
lidi bez jejich vědomí. Je v tom
něco úchylného, možná až
sexuálního...a návykového.

Martin se dívá na hodinky. Byznysmen na čas vychází a jde na oběd, tak, jako každý jiný den, přesně v poledne.

Martin ho sleduje přes město uličkami. Udržuje si vzdálenost, ví přesně, kam jde. Byznysmen však tentokrát nejde do stejného podniku na oběd, tak, jak každý všední den. Tentokrát míří jiným směrem.

111 MARTIN (V.O.) (cont'd)
Lidé jsou tvorové zvyku. Hledají
a vytvářejí si vzorce, které
následně neustále opakují. Je to
v naší DNA. Pomáhá nám to šetřit
čas, optimalizovat procesy,
pokročit jako společnost. Ale
také nás to dělá zranitelné.
Předvídatelné. Lehko čitelné.
Není silnějšího signálu, že něco
není v pořádku, než narušení
silného zvyku...jakým je
každodenní chození na oběd..v tu
stejnou hodinu, do toho stejného
podniku...na to stejné jídlo.

Martin pokračuje ve sledování, až byznysmen vejde do kavárny, kde si objedná kávu a sedne si. Čeká.

7 **INT. KAVÁRNA - DEN**

Martin vchází dovnitř, tváří se jako běžný zákazník. Také si koupí kávu a sedá si tak, aby viděl na byznysmena.

Po čase si k byznysmenovi přisedne CIZÍ OSOBA. Martin si připravuje fotoaparát v mobilu a začne fotit toto setkání, předstírajíc, že si robí instagramové fotky svého espressa.

Byznysmen předává něco, co se podobá USB klíči, této cizí osobě, po čemž tato osoba po chvíli odchází.

Martin nafotil celé setkání. Zachytil předání dat i tvář cizí osoby.

8 **EXT. MĚSTO - DEN**

Martin se zvedne a jde sledovat tuto cizí osobu. Ta nasedá do auta a odjíždí. Martin jen stíhá vyfotit poznávací značku auta, EE-18761

112 MARTIN (V.O.)
Francouzský diplomat. Zajímavé.
Tento jednoduchý případ začíná
nabírat na obrátkách.

Cestou zpět si všímá, že byznysmen, kterého sledoval, už z kavárny také odešel.

9 **EXT. MARTINOVO AUTO - DEN - V POHYBU**

Martin se podívá na hodinky a jde do svého auta. Nasedne a vyrazí na svůj pravidelný boxerský trénink.

10 **EXT. TĚLOCVIČNA - DEN**

V kufru už má připravenou tašku s věcmi, kterou vytáhne, a vidíme Martina trénovat v malé skupince lidí.

11 **INT. TĚLOCVIČNA - DEN**

Po tréninku si dá sprchu, sedá do auta a odchází.

12 **EXT. MARTINOVO AUTO - DEN - V POHYBU**

Jde si koupit nějaké jídlo s sebou.

13 **INT. RESTAURACE - DEN**

Martin si kupuje jídlo s sebou do polyesterového obalu ve své oblíbené asijské restauraci.

14 **EXT. MARTINOVO AUTO - DEN - V POHYBU**

Martin jde zpět do kanceláře.

15 **INT. BUDOVA MARTINOVY KANCELÁŘE - DEN**

Martin si cestou do kanceláře kontroluje poštu ve schránce. Je tam pár věcí.

16 **INT. MARTINOVA KANCELÁŘ - DEN**

Martin vejde do kanceláře, hodí poštu na stůl, kde stále leží obálka od Kateryny, a položí si tam jídlo.

Odloží si sako/bundu a sportovní tašku. Pustí si nějaký svižnější jazzík vhodný doprostřed dna a vezme si příbor z kuchyňky, kde si zároveň udělá proteinová šejk.

Vezme z kancelářského stolu jídlo a poštu a sedá si na gauč. Položí si jídlo a poštu na stůl a začne jíst.

Na stole mu leží notebook, kde si začne pročítat informace o francouzském velvyslanectví. Dívá se na fotky zaměstnanců a snaží se poznat člověk ze setkání, kterému byznysmen předal USB klíč.

Při jezení si začne pročítat poštu. Jsou tam různé účty, faktury, reklamní letáky a podobně.

Až se nakonec dostane k poslední obálce - od Kateryny. Tak ji váhavě otevře a v ní je Katerynina vizitka. Je tam pouze její jméno, embosování a ručně napsané telefonní číslo.

Mimo toho je tam i lístek, na kterém je napsáno "kapesník s červeným koníkem patřil sousedovi".

Martin chvíli přemýšlí, co by to asi tak mohlo znamenat, ale nic ho nenapadá. Hodí papírek na stůl a pokračuje v jedení a brouzdání na webu.

Po chvíli ho něco napadne, chytí znovu papír do ruky a opakovaně čte. Napadne ho, že to může mít něco společného s jedním starým nevyřešeným případem. Tak vstane, jde k poličce, kde má krabici se starými případy, přeběhne složky a vytáhne jednu. Začne v ní listovat, až najde fotografii kapesníku, na kterém je červený koník. Následně listuje dál a najde seznam svědků. Je tam uvedený i soused, který měl alibi a nebyl podezřelý.

(CONTINUED)

Martin si jde sednout, dívá se na poznámku, dívá se na složku.

113 MARTIN (V.O.)

A přesně v tu dobu mě dostala.
Spolkl jsem návnadu i s
navijákem. Nemohl jsem jinak,
nedalo se. Bylo to příliš podivné
na to, abych to nechal jen tak.

Martin bere do ruky telefon a volá bývalému kolegovi.

114 MARTIN (TELEFON)

Nazdar. Jak se máš? Ano?
Parádička. Ale dobře, po starém.
Poslouchej, pamatuješ si na tu
vraždu v Kladně, to zavraždění
8leté děvčátko? Ano, to, přesně.
Mohl bys dát porovnat DNA z toho
kapesníku se sousedem? Ano, s
tím, přesně. Ano, vím, že nebyl
tehdy na seznamu, ale promlčecí
lhůta už uplynula, takže by to
mělo být už v pořádku. Ano, je mi
jasné, že tam nic nebylo. Jasné,
chápu, ale přeci jen. Pro mě.
Mohl bys? Potom ti povím. Super,
díky. Budu čekat. Měj se, zatím.

Martin hodí složku na stůl a dojí svůj oběd. Při tom
pokukuje po složce.

115 MARTIN (V.O.)

Že by? Ne. Není šance. Ale co
když? To nedává smysl. Cítil jsem
se jako dítě, kterému kouzelník
zpoza ucha vytáhne minci. Bylo to
možné i nemožné zároveň. Nevěděl
jsem, co si o tom myslet. Kouzla
neexistují, jen triky. A já už
přeci nejsem žádné dítě, které
uvěří všemu, co vidí. Ale co když
nejde o trik? Měl jsem před sebou
víc otázek než odpovědí.

Martin vezme telefon a jde volat svému mentorovi -
FRANTIŠKOVI.

Než však vytočí číslo, všimne si dnešního data.

Dnes je výročí smrti jeho nejlepšího kamaráda z dětství,
kvůli kterému se přihlásil do policejního sboru a stal se
detektivem.

Jeho kamaráda totiž unesli a zavraždili, když byli oba
malí. Vražda zůstala nevyřešena.

Martin se dívá z gauče na poličku, kde je fotografie jeho a jeho kamaráda z dětství, jak jsou někde spolu.

Martin vytočí číslo.

116 MARTIN (TELEFON)

Nazdar, máš dnes čas? Ano. Dobře,
tak za hodinku, hodinku a půl,
asi. Uvidíme se, čau.

Martin položí telefon, znovu se chvíli dívá na fotografii.

Martin vyhodí polyesterový obal od jídla, opláchne se,
upraví a vyrazí ven za svým mentorem.

17 INT. PUMPA - DEN

Cestou se zastaví na pumpě a koupí láhev Jacka Danielse a
nejlevnější doutník.

18 EXT. HŘBITOV - DEN

Martin dorazí na hřbitov a jde k hrobu svého zavražděného
kamaráda z dětství. Na hrobě je jméno Andrej Motolík.

Martin vytahuje doutník, zapálí si ho, párkrát potáhne.

Potom otevře láhev Jacka, což byl první alkohol, který
spolu ochutnali. Spolu s nejlevnějším doutníkem, jaký
našli v obchodě. Dá si jeden malý doušek a zbytek láhve
rozlije na hrob.

117 MARTIN

Všechno nejlepší, kamaráde.
Nezapomněl jsem na tebe, ale
nemám pro tebe žádné nové zprávy.
Ale nevzdávám to. Co jsem slíbil,
to splním.

Martin si párkrát ještě potáhne z doutníku a uhasí ho o
náhrobek.

118 MARTIN (cont'd)

Tak zase za rok. Drž se.

Martin odchází.

19 EXT. MARTINOVO AUTO - DEN

Martin nasedá do svého auta a odchází z města za svým
mentorem, Františkem, do blízkého maloměsta, kam se
František uchýlil na klidný odpočinek.

20 **EXT. MARTINOVO AUTO - DEN - V POHYBU**

Martin cestuje ven z města, po okresech.

21 **EXT. FRANTIŠKŮV DŮM**

Martin dorazí v autu k Františkovi.

Zaparkuje, vyjde z auta a zazvoní na Františka na brance. Nikdo se neozývá, tak Martin obchází dům.

Najednou je slyšet slabý výstřel. František trénuje střelbu na terč s puškou - malorážkou. Není to zrovna legální, ale je to jeho pozemek a nikdo mu tam nechodí.

119 MARTIN
Nazdar šéfe.

120 FRANTIŠEK
Ahoj. Úplně jsem ztratil pojem o čase. Dnes jsem měl dobré skupinky.

121 MARTIN
(dívá se na terče)
Vidím.

122 FRANTIŠEK
No vítej. Pojd'me si sednout.

František si jde do domu pro pivo.

123 FRANTIŠEK (cont'd)
Donesu ti jedno chlazené?

124 MARTIN
Jen pokud máš nealko.

125 FRANTIŠEK
Náš host, náš pán. Jedno nealko je na cestě.

Martin si sedá ve venkovním posezení a vychutnává si okolní výhled.

František přichází, dává jedno nealkoholické pivo před Martina na stůl a sám si sedá se svým pivkem. Také donesl dva doutníky - jeden si zapaluje a druhý nabízí Martinovi.

126 FRANTIŠEK (cont'd)
Dáš si se mnou?

127 MARTIN
Ne, děkuji. Vždyt' víš, že dým preferuji jen ve své whisky. A nemám momentálně co oslavit.

(CONTINUED)

128 FRANTIŠEK

Jak chceš. Je pěkně, že?

129 MARTIN

Mm-hmm (souhlasně ano)

130 FRANTIŠEK

Jen pořád mi sem srny chodí do sadu užírat úrodu. Proto jsem i dnes vytáhl flintu.

131 MARTIN

Jen aby ti sem někdo neposlal místního šerifa.

132 FRANTIŠEK

Toho se nebojím. Se zdejšími chlapci se dobře znám. Když bude velký srna, tak se mám s kým podělit.

133 MARTIN

Ty si vždy věděl, jak na lidi.

134 FRANTIŠEK

Když to neumíš s lidmi, tak z tebe dobrý vyšetřovatel nikdy nebude.

135 MARTIN

Ano, vím (povzdychne).

136 FRANTIŠEK

Víš, jaký je dnes den?

137 MARTIN

Mm-hmm (ano).

138 FRANTIŠEK

Byl si na hrobě?

139 MARTIN

Byl.

140 FRANTIŠEK

Nic nového?

141 MARTIN

Nic.

142 FRANTIŠEK

Nevadí. Jednoho dne se možná poštěstí. Hlavně třeba mít na paměti, že život třeba žít dnes, a ne včera.

143 MARTIN

To ano, ale slib je slib.

144 FRANTIŠEK

Nepochybně. A co, pak soukromé
očko. Jak kde byznys?

145 MARTIN

Nemůžu si stěžovat. Musím
zaklepat (zaklepe na dřevo), ale
zatím jsem spokojený. Práce není
těžká, klienti platí. Steak a
sklenici dobré skotské si můžu
dát, kdykoliv chci. Opravdu si
nemůžu stěžovat.

146 FRANTIŠEK

To rád slyším. A co tě za mnou
přivádí tentokrát?

147 MARTIN

Vzpomínáš si na ten studený
případ v Kladně, to zavražděné
děvčátko?

148 FRANTIŠEK

To uškrcené osmileté děvčátko?

149 MARTIN

Ano, přesně to.

150 FRANTIŠEK

Ano, pamatuji. Co s tím?

151 MARTIN

Prověřovali jsme tehdy souseda,
ale měli alibi a nebyl ani na
seznamu podezřelých.

152 FRANTIŠEK

Pamatuji. A co s ním? Našel si
nějakou spojitost? Přehlédli jsme
něco? Víš, že jsme na to strávili
stovky hodin. Nemyslím, že bychom
něco jen tak ignorovali.

153 MARTIN

Vím. Ne, nového nemám nic. Ne tak
úplně. Jen mi prostě přišel na
mysl, to je všechno.

154 FRANTIŠEK

Studené případy třeba nechat tak.
Jinak se z toho můžeš zbláznit.
Ne všechno se dá vždy vyřešit.
Někdy není dostatek času, nebo
důkazů. Zkrátka ne vždy se nám

(MORE)

(CONTINUED)

FRANTIŠEK (cont'd)
podaří najít viníka. Ty sám bys
to měl vědět nejlépe.

155 MARTIN
Nejde o to. Jen jsem si tak
vzpomněl, že tam byl ten
kapesníček, který nám tam moc
neseděl. Nepatřil tam, ale
nenašli jsme na něm nic podivného
tehdy. Víš, ten s tím vyšitým
červeným koníkem.

156 FRANTIŠEK
Máš pocit, že je tam nějaká
spojitost s tím sousedem? Že
patřil jemu?

157 MARTIN
Něco takového.

158 FRANTIŠEK
Nevím, co ti na to mám říct.
Žádné cizí DNA se nenašlo.
Všichni měli alibi. Prověřili
jsme všechny možnosti v rámci
faktů a času, který jsme tehdy
měli. Pokud by tam nějaká
spojitost byla, myslím, že bychom
ji určitě byli našli.

159 MARTIN
Ano. Ale co když? Co když jsme
něco přehlédli...nějakou
spojitost.

160 FRANTIŠEK
Jak jsem říkal, nech to tak. Je
to starý případ, který už zůstane
asi navždy nevyřešený. Vím, že si
v tomhle opravdu dobrý a jdeš po
stopě hlava nehlava, ale tady
štěkáš na nesprávný strom. Nech
minulost minulostí. Užívej si
život, tady a teď'.

161 MARTIN
Jasně, máš pravdu. Byl to jen
takový pocit, nic víc. Asi jsem
to jen znovu potřeboval slyšet od
někoho. To je všechno.

162 FRANTIŠEK
Dáš si ještě jedno?

163 MARTIN

Ne, za chvíli pojedu. Mám ještě večer jednu sledovačku.

164 FRANTIŠEK

A co, něco zajímavého? Nějaké milenky, nevěry, zrady? Povyprávěj starcovi, jak vyvádí dnešní mládež.

165 MARTIN

Ne, nic takového. Víš, že aféry nedělám. Ale toto je celkem srandovní případ. Najal mě jeden podnikatel, že mu během převozu zboží mizí nějaké kusy. Hned mi bylo jasné, o co jde. Vcelku rychle jsem přišel na to, který řidič předává během oddychové pauzy nějaké kusy. Jde o nějakou partičku. Nic složitého. Ale jsou celkem dobří. Žádní amatéři. Pěkně zapečetí kamion, jak byl, nikdo nemůže na nic přijít. Akorát byl řidič příliš chamtivý, tak si toho všimlo vedení.

166 FRANTIŠEK

Chamtivost, ta dostane každého zloděje. Vždy. Jak švýcarské hodinky. A dál?

167 MARTIN

Nedávno jsem ho přistihl při předávání zboží a klient mi potom psal, že má podezření na další řidiče. Už mi i poslal trasu, tak dnes mám zase noční. Pokud se to potvrdí a znovu to bude ta stejná skupinka překupníků, tak se asi pověsím na ně. Dost mě zaujali kvalitou své práce. Chci zjistit, na koho jsou napojení.

168 FRANTIŠEK

Jen si dávej bacha. Pokud jsou to profíci, jak říkáš, tak se s tebou nebudou moc babrat, když přijde na nejhorší.

169 MARTIN

Ano, budu si muset dávat bacha. Pro jistotu dnes беру auto z půjčovny.

170 FRANTIŠEK

A co čekáš, že zjistíš?

171 MARTIN

Nevím, možná o nic nepůjde. Možná to bude nějaká mezinárodní organizovaná skupina. Kdo ví. Aspoň to bude trochu změna oproti běžné rutině.

172 FRANTIŠEK

Běžná rutina je dobrý. Bezpečná. Víš, co ti vždy říkám.

173 MARTIN

Lehké prachy, dobré prachy.

174 FRANTIŠEK

Přesně tak. Na co si komplikovat věci. Pokud nejde o čest nebo spravedlivost, zůstávají ti už jen peníze. Všechno ostatní je jen miráž.

175 MARTIN

Dobře, musím už jít, než mi zavřou auto půjčovnu. Měj se, zatím. A odlož mi nějakou svíčkovou z té srny.

176 FRANTIŠEK

Tu jsem slíbil náčelníkovi, ale nechám ti nějakou roštěnku. Aspoň se na mě přijdeš podívat.

177 MARTIN

Ahoj.

178 FRANTIŠEK

Měj se.

Martin odchází, nasedá do auta a jede pryč.

22

EXT. AUTOPŮJČOVNA - DEN

Martin zastavuje před auto půjčovnou a vchází dovnitř.

STŘIH:

Martin vychází a nasedá do půjčeného auta. Svě nechává přes noc stát na místě. Odjíždí do kanceláře.

23 INT. MARTINOVA KANCELÁŘ - DEN

Martin si dává dohromady věci na noční sledovačku - notebook, dalekohled, fotoaparát, dlouhý objektiv,...

Vezme otevřenou poštu na stole a vyhodí ji do koše, včetně Kateryniny obálky.

Sbalí si věci a odchází z kanceláře.

24 EXT. PŮJČENÉ AUTO - DEN

Martin si dává do půjčeného auta věci na sledovačku. Nasedá a odjíždí.

Už je večer, stmívá se.

25 EXT. MCDONALD'S DRIVE THRU - NOC

Martin vchází do drive thru a kupuje si večeři na sledovačku a odjíždí pryč.

26 EXT. PŮJČENÉ AUTO - NOC

Martin jede večerním městem, jede do depa přepravní společnosti.

27 EXT. DEPO - NOC

Martin přichází na místo. Depo spediční služby. Zaparkuje venku a čeká. Od klienta, pro kterého dělal sledovačku na mizící zásoby z kamionů při přepravě, totiž dostal tip na dalšího potenciálního kamionáka. Klient mu dodal logistický harmonogram, tak čeká na správný kamion.

Zatímco čeká, tak jí svou večeři z fastfoodu.

Podle harmonogramu, na čas, vyjíždí z depa kamion s řidičem, kterého fotografii má Martin k dispozici a poznává ho přes dalekohled.

Martin začíná sledovat kamion.

28 EXT. CESTA - NOC

Martin sleduje kamion po jeho trase. Párkrát se zastaví na různých místech na nakládku a vykládku zboží. Martin vždy čeká venku a pozoruje z povzdálí.

Až je hluboká noc a kamionák míří na odpočívadlo.

29 **EXT. ODPOČÍVADLO - NOC**

Martin stojí opodál kamionu a sleduje ho s dalekohledem. Nic moc se neděje.

Martin se odběhne vymočít se opodál.

O pár hodin později vychází řidič z kamionu a naproti němu přijíždí SUV/dodávka. Z ní vystoupí parta mužů. Martin fotí celé toto setkání a hned poznává toto auto z předešlé sledovačky. Také poznává stejného lídra této party.

Opakuje se stejná situace, jak při první sledovačce.

Tentokrát se však Martin rozhodne sledovat tuto partu. Chce o nich zjistit víc.

30 **EXT. CESTA - NOC**

Martin sleduje SUV/dodávku s překupníky.

31 **EXT. PŘEKUPNICKÝ BRLOH - NOC**

SUV/dodávka s kradeným zbožím vhazuje do nějakého areálu. Martin si celý areál z bezpečné vzdálenosti prohlédne a nafotí. Také vystoupí z auta, jde blíže a nafotí si, jak překupníci vykládají dodávku a odnášejí zboží někam dovnitř.

Martin jde zpět do svého auta a odjíždí, ale předtím si ještě nafotí auta, která stojí na ulici blízko areálu.

32 **INT. MARTINOVA KANCELÁŘ - DEN**

Martin pátrá po ztraceném Jakubovi.

Vidíme, jak sleduje sociální sítě a dívá se na přátele, tagované lidi a podobně. Všimne si jednoho děvčete, které se jeví jako Jakubova přítelkyně nebo alespoň blízká kamarádka. Podívá se na rozvrh ve škole a odchází z kanceláře.

33 **EXT. FILOZOFICKÁ FAKULTA - DEN**

Martin dorazí na fakultu a vchází dovnitř.

34 **INT. FILOZOFICKÁ FAKULTA - DEN**

Martin najde podle rozvrhu třídu, kde má být Jakub, a podle sociálních sítí i Jakubovu kamarádku.

(CONTINUED)

Martin vchází do učebny - atrie. Místnost je velká, a proto není nápadný. Sedne si do lavice v horní části. Dívá se po studentech a hledá děvče podle fotografie na mobilu - poznává ji, sedí opodál.

Počká na konec vyučování a doběhne děvče po tom, co odejde ze třídy.

179 MARTIN
Andreo.

180 ANDREA
Prosím? My se známe?

181 MARTIN
Ne, ale máme společného známého.

182 ANDREA
Koho?

183 MARTIN
Jakuba.

184 ANDREA
Jakuba? S ním jsem skončila!

Andrea začne odcházet.

185 MARTIN
Počkej.

Martin dojde k Andree.

186 MARTIN (cont'd)
Jsem soukromý detektiv a hledám Jakuba, protože se ztratil. Už dva týdny se s ním otec nemůže spojit, tak mě najal, abych ho našel. To je všechno. Je mi jedno, co se mezi vámi stalo, já ho jen potřebuji najít.

187 ANDREA
Dva týdny? To jsme se akorát rozešli. On se rozešel se mnou! Kvůli té děvce MONICE. Určitě je s ní, nedivila bych se.

188 MARTIN
Monika? Kde bych ji našel?

189 ANDREA
To nevím. Je to PETROVA kamarádka, co sem občas za ním chodí. Nevím o ní nic, jen jsem ji párkrát viděla, když jsme se byli bavit ve městě se spolužáky.

190 MARTIN

Petr je tvůj spolužák?

191 ANDREA

Ano. Právě jste ho minul. Pokud si pospíšíte, ještě ho doběhnete u vchodu. Dnes má na sobě riflovou bundu a má piercing v nose. To nepřehlédnete.

192 MARTIN

Dobře, děkuji. Ahoj.

193 ANDREA

Pokud potkáte Jakuba, tak mu vyříd'te, že ho už nechci ani vidět.

Martin si pospíší k vchodu do fakulty. V dálce vidí někoho v riflové bundě, s partou lidí, to bude asi Petr. Jelikož nechce ztrácet čas se sledováním, tak jej dobíhá.

194 MARTIN

Ahoj, ty jsi Petr?

195 PETR

Možná jsem, možná ne. Kdo se ptá?

196 MARTIN

Hledám Moniku, prý víš, kde bych ji mohl najít.

197 PETR

Žádnou Moniku neznám.

198 MARTIN

Nejde o žádný průser. Jen si s ní potřebuji pohovořit. To je vše.

199 PETR

Bohužel, já žádnou Moniku neznám.

Petr začne odcházet i s kamarády.

200 MARTIN

V pořádku. Asi jsem se spletl.

Martin netlačí na pilu, bude muset Petra sledovat. Andrea možná lhala, ale je to jediná stopa, kterou momentálně má.

Martin odchází ke svému autu. Z dálky však vidí, že Petr někomu volá. Nejspíš Monice.

35 **EXT. MĚSTO - DEN**

Martin sleduje Petra a jeho partu, jak šli do města.

Petr i s partou vešli do hospody, Martin je sleduje z povzdálí z auta.

Zatím se dívá znovu na Jakubovy sociální sítě a hledá Moniku. Nachází její fotku a vidí, že se přátelí s Petrem, kterého profil také našel podle fotografie.

Martin si však není jistý, proč byl Petr tak agresivní a proč lhal o Monice.

36 **INT. AUTO - NOC - V POHYBU**

Petr konečně odchází s malou partou z hospody. Berou si taxíka, Martin je sleduje.

37 **INT. AUTO - NOC**

Taxík jede na okraj města do vilové části, kde jsou samostatné rodinné domy. U jednoho se zastaví taxík a podnapilý Petr i s partou vystupují a vcházejí do domu.

Martin zastavuje opodál a pozoruje dům. V oknech vidí míhat se lidi a slyší hlasitou hudbu, ale nic neobvyklého.

38 **EXT. DŮM - NOC**

Po chvilce Martin vystupuje z auta a jde si omrknout okolí domu. Možná uvidí dovnitř.

Martin si najde místo za domem a uvidí Jakuba na zahradě s partou lidí. Závan marihuany oznamuje Martinovi, že celá partička je zřejmě pod vlivem a baví se u ohně (?) a v bazénu.

Martin se vrací do auta, vytahuje fotoaparát, vrací se na místo s dobrou viditelností a fotografuje si lidi, včetně Jakuba.

Martin se vrací do auta, vytáhne si fotku Jakuba a posílá ji jeho otci na email. Nato volá jeho otci:

201 MARTIN (TELEFON)

Dobrý večer, u telefonu Martin
Bernard. Našel jsem Jakuba. Na
email jsem vám poslala
fotografii. Je s nějakou partou
na ulici Nad Šárkou. Není v
ohrožení, vše je v pořádku.

(CONTINUED)

202 OTEC (TELEFON)

To se mi ulevilo. Děkuji Vám za skvělou práci.

203 MARTIN (TELEFON)

Pokud chcete, můžu se pokusit ho ihned přivést, ale vzhledem k celkové situaci bych doporučil počkat do rána. Můžu tu zůstat přes noc a dohlédnout na to, aby se nezapletl do nějakých problémů a ráno ho zkusit dovézt.

204 OTEC (TELEFON)

Dobře, dám na vaši radu. Budu Vás tedy ráno čekat.

205 MARTIN (TELEFON)

Ale je třeba počítat s tím, že nemusí se mnou chtít odejít.

206 OTEC (TELEFON)

Ano, máte pravdu. V tom případě mi potom aspoň zavolejte a dejte mi ho k telefonu. At' si s ním mohu aspoň pohovořit.

207 MARTIN (TELEFON)

V pořádku. Tak se zatím mějte.

208 OTEC (TELEFON)

Na viděnou.

Martin se vrací na pozorovací místo a sleduje partu a dává pozor na Jakuba.

Přitom zpozoruje několik balíků marihuany, kterých si předtím nevšiml.

Po čase se ozývá z domu hluk. Pravděpodobně Petr konfrontoval Moniku kvůli setkání s Martinem.

Martin neslyší celou konverzaci, ale z útržku je slyšet, že Petr se obává, že Martin je policista a že Monika by mohla ohrozit jeho byznys s marihuanou.

Po čase Martin slyší z dálky sirény. Zřejmě některý soused přivolal policii kvůli rušení nočního klidu.

Pokud policie prohlédne dům a najde marihuanu, Jakub může být v problémech.

Martin musí jednat. Vplíží se tedy do dvora, kde seděla celá parta, a nenápadně se snaží jít blíže, dokud si nevšimne někde Jakuba.

Jakub je ospalý a pod vlivem marihuany na židli v lodžii. Není však sám. Martin vyčkává. Policie už je před domem, bez sirén, aby nerušili sousedy ještě víc, ale Martin vidí odrazy červeno-modrého světla z majáku na střeše domu.

Policie je v domě a začne shromažďovat všechny přítomné. Jakub je sám, Martin využívá příležitosti, vezme Jakuba a vyvede ho zadním vchodem ven. Nenápadně ho vezme do svého auta, tak, aby si ho nevšimli policisté, kteří jsou před domem.

Martin dává Jakuba na přední sedadlo, připoutá ho. Nasedá a odjíždí bez světel, aby si ho policisté nevšimli.

39 **INT. AUTO - NOC - V POHYBU**

Martin veze Jakuba pryč, ale nechce ho dovézt otci v tomto stavu, tak jej vezme na pumpu a nadopuje ho kofeinem.

40 **EXT. PUMPA - NOC**

Martin si koupil kávu a plechovku Monstera pro Jakuba.

209 MARTIN

Hej, hej (propleskne Jakuba).
Jakube. Vypij to, at' se
probereš.

Martin podává Jakubovi Monstera.

210 JAKUB

(omámený)
Ne. Co? Nechci.

211 MARTIN

Jakube, tady máš, to tě probere.
Jedeme za otcem, hádám, nechceš,
aby tě takhle viděl?

Jakub si bere Monstera a začíná pomalu a neochotně pít.

212 JAKUB

Co?

213 MARTIN

Jedeme za otcem. Musíš se
probrat.

POZDĚJI:

Jakub už je trochu probuzený. Sedí stále v autě s otevřenými dveřmi. Martin je opřený o kapotu a popíjí svou horkou levnou kávu z automatu na čerpací stanici.

(CONTINUED)

214 JAKUB

Kde jsem?

215 MARTIN

Naložil sis víc, než si zvládl.
Ale neboj se, všechno je v
pořádku.

216 JAKUB

A ty jsi kdo?

217 MARTIN

Martin. Jsem soukromý detektiv.
Tvůj táta si mě najal, abych tě
našel.

218 JAKUB

A proč jsme tady?

219 MARTIN

Zachránil jsem tě před zbytečnými
opletačkami se zákonem. Můžeš mi
poděkovat později, až se
probereš. Hlavně, že si vyvázl
bez problémů.

220 JAKUB

Jakých problémů? Co?

221 MARTIN

Ta parta, se kterou si byl,
nebyla pro tebe dobrá. Někdo
zavolal policisty, nejspíš kvůli
hluku. Ale kdyby policisté našli
tu trávu, co jste tam měli, tak
by si pár let nemusel přemýšlet
nad tím, co budeš každý den jíst
a dělat, protože bys byl v base.

222 JAKUB

Tys zavolal policisty na mě?

223 MARTIN

Ne, neposloucháš mě. Ještě jsi
mimo. Vypij to celé, at' se
probereš trochu.

Jakub dopije celého Monstera.

224 MARTIN (cont'd)

Hned jsem zpět.

Martin zatím jde znovu na čerpačku a kupuje nějakou bagetu
a chipsy. Donese to Jakubovi.

(CONTINUED)

225 MARTIN (cont'd)
Na, tady máš. Najez se, at' máš
něco v žaludku. Určitě budeš mít
ted' neskutečně nenažranou
náladu.

226 JAKUB
Jak to víš?

227 MARTIN
Myslíš si, že jsi jediný, kdo kdy
kouřil trávu?

Martin volá Jakubovu otci, oznamuje mu, že ho přiveze za
půl hodiny.

228 MARTIN (TELEFON)
Ano. Asi za půl hodinu. Ne,
všechno je v pořádku. Dobře.

41 **INT. AUTO - NOC - V POHYBU**

Martin nasedá do auta a odváží Jakuba za otcem.

229 MARTIN
Za chvílku budeš doma. Tam budeš
mít tunu času na přemýšlení.

230 JAKUB
Otec ví, že jsem kouřil?

231 MARTIN
Ne.

232 JAKUB
A o policistech?

233 MARTIN
Ne. Nic jsem mu neříkal.
Nepotřebuje to vědět. Tedy pokud
mu to sám nechceš říct?

234 JAKUB
Ne, to určitě ne.

235 MARTIN
Tvůj táta mi přijde celkem fajn.
Rozumný člověk. Myslím, že nemáš
důvod se k němu takto chovat, ale
samozřejmě je to tvá volba.

236 JAKUB
Ano, otec je skvělý. Nevím, proč
jsem byl na něho tak zlý.

(CONTINUED)

237 MARTIN
Ženská.

238 JAKUB
Co?

239 MARTIN
Monika?

240 JAKUB
Aha, ano. Ano, no.

241 MARTIN
Podívej, ženské jsou fajn. Ale v konečném důsledku tě zruinují. Musíš se starat o sebe. Ty jsi na prvním místě, vždycky. Jakmile sesadíš sám sebe z piedestalu a postavíš tam ženskou, tak ti začne kontrolovat každý aspekt tvého života. A to nechceš. Určitě ne, dokud jsi mladý. Po třicítce můžeš začít rozmýšlet nad něčím seriózním, než se ti uklidní hormony a malá hlava začne poslouchat velkou hlavu. Do té doby si musíš dávat pozor, protože udělat chybu která ti zruinuje celý život, je lehčí, než ji potom napravit. Tvůj táta má dobrou filosofii, měl bys ho víc poslouchat.

242 JAKUB
To zní jako řeč někoho, kdo se v minulosti řádně spálil.

243 MARTIN
Každý byl jednou mladý. Někdo vyvázl bez jizev, jinému se už tak nepoštěstilo.

244 JAKUB
Soukromý detektiv. Nevěděl jsem, že něco takového ještě existuje. Přijde mi to jako něco z černobílého filmu.

245 MARTIN
Je to nevšední povolání, ale já ho miluji.

246 JAKUB
Máš i pistoli?

247 MARTIN
Pistole není potřebná.

248 JAKUB
To nebyla odpověď'.

249 MARTIN
(pousměje se)
Ano, mám.

250 JAKUB
Paráda. A už si někoho zastřelil?

251 MARTIN
Ne. A doufám, že nebudu muset.
Ale člověk nikdy neví. Je to
pojistka, nic víc.

252 JAKUB
Špehuješ lidi jako ve filmech?
Nevěrné manželky a tak?

253 MARTIN
Ano, sleduji lidi. Ale nevěru
nedělám.

254 JAKUB
Proč?

255 MARTIN
Je to příliš osobní. Nerad se
navážím někomu příliš do
soukromí, pokud to není absolutně
nevyhnutelné. Hlavně pokud jde o
manželství. Už beztak je
rozvodovost na historicky
nejvyšších číslech. Dělán spíš
sledovačky, pokud jde o byznys, a
podobné věci. Tam jsou dobré
peníze, malé riziko a jednoduchá
práce.

256 JAKUB
A dobře vyděláváš?

257 MARTIN
Řekněme, že nemám nouzi o práci.

42 **EXT. JAKUBŮV DŮM - NOC**

Martin dorazil na místo. Jakubův otec už čeká před domem.

258 MARTIN
Dobře, tak běž už. A poslouvej.

259 JAKUB

Děkuji. Za všechno.

Jakub vystupuje z auta, jde za otcem. Obejmou se. Jakub odchází do domu.

Otec jde za Martinem a přes okénko spolujezdce se přimluví Martinovi.

260 OTEC

Děkuji Vám. Ani nedokážu říct,
jak se mi ulevilo.

261 MARTIN

Je to dobrý kluk. Myslím, že si
jen vyhodil z kopýtko a nebude už
moc vymýšlet.

262 OTEC

Doufám i já. Pošlete mi fakturu,
at' to můžu konečně uzavřít.

263 MARTIN

Samozřejmě. Držte se.

264 OTEC

Na viděnou A ještě jednou děkuji.

Martin odchází.

43

INT. FOTBALOVÉ HŘIŠTĚ - DEN

Martin má trochu delší bradu, už uběhlo pár dní.

Vidíme, jak Martin hraje fotbal s partou bývalých kolegů z policejního sboru. Je to pravidelná hra, kdy se párkrát do měsíce takto setkávají a zahrají si fotbal. Martin to využívá také k udržení kontaktů a zjišťování nových informací a sledování, co se děje.

Po hře Martin odpočívá někde na lavičce. Suší se, pije vodu. Nato přikročí j jednomu spoluhráči.

265 MARTIN

Dobrá hra dnes. Pěkně jsme vás
vytřískali

266 JOSEF

Opravdu ano. Slabá obrana dnes
byla. Co už ale. Příště musíme
trochu vyrovnat ten věkový
průměr.

267 MARTIN

Výmluvy. Samé výmluvy.
Poslouchej, náhodou ti po stole
(MORE)

(CONTINUED)

MARTIN (cont'd)
nepřešla nějaká zpráva o
vykrádání spedičních kamionů?

268 JOSEF
Jak to víš?

269 MARTIN
Řekněme, že můj devátý smysl.

270 JOSEF
Běžní lidí jich mají jen pět.

271 MARTIN
Přece víš, že já nejsem běžný
člověk.

272 JOSEF
Ano, to opravdu nejsi.

273 MARTIN
Mám jednoho klienta, kterému
mizelo zboží. Tak si mě najal na
pár sledovaček a narazil jsem na
jednu partičku, která byla vždy
přítomna. Tak jestli nemáš nějaké
informace o nich?

274 JOSEF
Víš co? Zatím nemám nic. Moc se
to neřeší. Máme důležitější
případy. Ale pokud máš nějaké
informace, tak je určitě
zůžítujeme.

275 MARTIN
Jasně, pošlu ti, co mám. Myslel
jsem, že budete dál, ale co už.
Mám to potom u tebe.

276 JOSEF
Jasně, jako vždycky.

277 MARTIN
Dobře, musím už jít. Čauky.

278 JOSEF
Jasně, měj se.

Martin jde znovu ke svým věcem a začíná se balit. Nato za
ním přijde jeden bývalý kolega.

279 PETR
Martine.

280 MARTIN

Čau Pét'o. Co bys rád?

281 PETR

Čau, čau. Poslouchej, co si mi volal před pár dny kvůli tomu případu. Ta vražda v Kladně.

282 MARTIN

Aha, jasně. Úplně jsem na to zapomněl. Sorry, že jsem tě s tím otravoval. Nevím, co mě to napadlo. Byla to úplná blbost.

283 PETR

No víš, ne tak úplně.

284 MARTIN

Jak to myslíš?

285 PETR

No, dal jsem otestovat znovu ten kapesník na DNA, tak, jak si chtěl. A na překvapení celého oddělení tam laborant našel nový vzorek.

286 MARTIN

Počkej, počkej. Cože?

287 PETR

Ano. Laborant tam našel druhý vzorek.

288 MARTIN

Ale vždyt' ten kapesník byl úplně čistý. Byla ten tehdy jen DNA oběti.

289 PETR

To ano. Nevím, jak to vysvětlit. Ale zkrátka laborant tehdy udělal chybu, nebo co. A našel jen jeden vzorek DNA. Tentokrát tam ale technici našli dvě. Je z toho ted' velký povyk, až na nejvyšších místech. Budou padat hlavy.

290 MARTIN

To nemyslíš vážně.

291 PETR

Smrtelně.

(CONTINUED)

292 MARTIN

A? Víme, kdo to je?

293 PETR

Byl to ten soused. Přesně, jak si říkal. Nevím, proč, ani jak tě to napadlo, ale zkrátka měl si pravdu. Nejspíš ten tvůj devátý smysl.

294 MARTIN

Neuvěřitelné.

295 PETR

Ten případ bychom tehdy byli vyřešili. No tím, že to laborant tehdy zpackal, ta nejen, že jsme nemohli vědět, že soused mohl být na seznamu podezřelých a že jeho alibi bylo slabé. Ale i kdybychom si to mysleli, zkrátka technicky to nemohl nikdo vědět, ani jsme nemohli nic dokázat. Zkrátka bylo nemožné ukázat prstem na souseda a zaměřit se na něho jako na hlavního podezřelého.

296 MARTIN

Tomu nevěřím.

297 PETR

Prostě měl ten soused obrovské štěstí. Nemohli jsme to zkrátka nijak vědět. Bylo to jen zkrátka blbá chyba v laboratoři. Nebo obrovské štěstí. Záleží na úhlu pohledu. Takže díky tobě jsme ten případ, který by zůstal nevyřešený, po patnácti letech uzavřeli.

298 MARTIN

To je šílené.

299 PETR

To opravdu je. A povíš mi teda konečně, jak tě to napadlo?

300 MARTIN

Mám pocit, že se mi to asi zdálo. Ale teď začínám mít pochybnosti sám o sobě.

301 PETR

At' to bylo cokoliv, pravda vyšla najevo. Dobrá práce.

(CONTINUED)

302 MARTIN
Děkuji.

303 PETR
Jen škoda, že už viníka
nepostavíme před soud.

304 MARTIN
Jak to myslíš?

305 PETR
Zemřel. Před pár lety, na
infarkt. Bezbolestně, ve spánku.
Chápeš to? Život je svině.

Martin jen v úžasu mlčí.

306 PETR (cont'd)
Dobře, jen to jsem chtěl. Já už
chvátám do práce. Tak jsem ti jen
chtěl osobně poděkovat a
pogratulovat k uzavření případu.

307 MARTIN
Ano, děkuji. Pozdravuj kluky.

308 PETR
Budu. Drž se. Čau.

309 MARTIN
Čau.

Martin je v úžasu. Nemůže tomu uvěřit.

Balí si věci a urychleně odchází.

44

INT. MARTINOVA KANCELÁŘ - DEN

Martin dorazí do kanceláře. Dívá se na stole, hledá obálku od Kateryny. Nikde ji nevidí. Dívá se do koše, kde je vyhozená pošta a začne se v něm hrabat, až vytáhne Kateryninu vizitku a hodí ji na stůl.

310 MARTIN (V.O.)
Nemohl jsem tomu věřit. Zkrátka
nemohl. Nedávalo to absolutně
žádný smysl. Jak to mohla vědět?
Nikdo nemohl vědět, že před
patnácti lety udělali chybu v
laboratoři. Jedině vrah to mohl
vědět. A ten je už po smrti.

Martin si sedá a dívá se na vizitku. Nemůže sedět, vstává a chodí okolo stolu nahoru dolů a stále se dívá na vizitku.

Martin vezme vizitku do ruky a volá svému kontaktu.

(CONTINUED)

311 MARTIN (TELEFON)

Ahoj, tady je Martin. Poslouchej, nutně potřebuji všechno, co máš pro jedno telefonní číslo. Diktuji, 09xx xxx xxx. Máš to? Je to pro mě, ale jakou si řekneš cenu, taková bude. Jen to potřebuji co nejdřív. Dobře? Budu čekat.

Martin si jde dát zatím sprchu po fotbale a převléct se do normálního oblečení.

Cinkne mu notifikace na počítači, přišel mu email s údaji, které chtěl.

V emailu jsou informace o jakési společnosti - Vision International Inc. Nejspíš to bude ta organizace, kterou Kateryna zmínila.

Martin volá svému kontaktu.

312 MARTIN (TELEFON) (cont'd)

Čau, máš dneska čas? Mám pro tebe jednu sledovačku. Možná se to natáhne. Dobře. Asi za hodinku.

Martin volá druhému kontaktu.

313 MARTIN (TELEFON) (cont'd)

Čau, čau. Poslouchej, potřebuji rychle aktuální polohu jednoho mobilu. Číslo je 09xx xxx xxx. Jasně, vím, kde to je. Pokud by se poloha změnila v průběhu půl hodiny, tak mi prosím tě zavolej. Díky.

Martin vyráží do města. Jede najít Katerynu.

45

EXT. MĚSTO - DEN

Martin kráčí městem, hledá Katerynu. Podle jeho informátora by měla být někde v blízko.

Martin si vzpomněl, že Kateryna měla s sebou při setkání vlastní kávu. Zřejmě bez ní nemůže být, tak si projde okolí kavárny. Není to nic velkého, ale je to stopa.

V jedné se mu poštěstí a pozná Katerynu. Sedí v kavárně Adria, venku na terase. Není sama. Vypadá to jako casual byznys setkání. Martin si najde vhodné místo opodál a Katerynu sleduje z bezpečné vzdálenosti. Udělá si nějaké fotky, ale je moc daleko, tak nevidí, s kým Kateryna sedí.

(CONTINUED)

314 ČÍŠNICE

Dobrý den. Co Vám nabídnu?

315 MARTIN

Dobrý. Poprosím Vás o obyčejnou minerálku. A rovnou i zaplatím. Děkuji.

Martin volá kontaktu.

316 MARTIN (TELEFON)

Čau, jsem ve městě. Na Národní. Do kdy tu můžeš být? Dobře, budu čekat. Sedím v Potrefené Huse. A pohni.

Číšnice donese Martinovi minerálku a Martin rovnou platí v hotovosti, aby nemusel čekat a mohl okamžitě odejít v případě potřeby.

Martin zůstává na místě a pozoruje Katerynu. Setkání se blíží ke konci a protistrana odchází. Kateryna se připravuje také odejít. V tom přichází Martinův kontakt - PETRA. Vysokoškolská studentka žurnalistiky, která si přivydělává tím, že někdy pomáhá Martinovi sledovat lidi, když on nemůže nebo kde by byl příliš nápadný. Bere to jako přípravu pro její budoucí kariéru investigativní novinářky. Také tím, že je děvče, studentka, tak v některých situacích lépe zapadá do prostředí než Martin.

317 PETRA

Už jsem tu.

318 MARTIN

Právě včas. Akorát odchází. Vidíš tamtu ženskou nahoře, v Adrii, s tím kloboukem?

319 PETRA

Ano.

320 MARTIN

Tak tu nesmíš spustit z očí. Pokud si vezme taxík, vezmeš si ho i ty. Pokud pojedě metrem, jedeš i ty. Pokud poletí do Itálie, letíš i ty. Je mi jedno, kam jede, ale nesmíš ji ztratit. Jasně?

321 PETRA

Paráda. Konečně něco zajímavého. A co udělala? Podvádí manžela? Korporátní špionáž? Vražda?

322 MARTIN

To ještě nevím, ale je důležité zmapovat, kde se pohybuje. Jen si dávej pozor. Pokud opravdu je, kdo říká, že je, bude o tobě vědět, takže se ti lehko ztratí.

323 PETRA

Jak o mně může vědět? Co se to tu děje?

324 MARTIN

Nemusíš se bát. Nejde o nic nebezpečného. Jenom ji neztrat' z očí. To je všechno.

325 PETRA

V pořádku.

326 MARTIN

Já musím jít. Už odchází, takže akorát na čas. Jdi už, at' ji neztratíš.

327 PETRA

Jasně. Není to můj první den ve škole.

Kateryna odchází z kavárny a Petra ji začíná sledovat.

Martin využije příležitosti a jde naproti muži, se kterým se Kateryna potkala a nenápadně si ho vyfotí mobilem, když okolo něj prochází. Možná se to bude později hodit.

Martin pokračuje proč a jde si prověřit Katerynina zaměstnavatele, na kterého je napsaný její mobil.

46

EXT. ADRESA ORGANIZACE - DEN

Martin dorazil na adresu, kde má Katerynina organizace sídlo.

Martin na budově vidí cedulku s názvem firmy, Vision International Inc., tak vchází dovnitř.

Na vrátnici se ptá, na kterém poschodí sídlí firma.

328 MARTIN

Dobrý den. Hledám firmu Vision International Inc. Dokážete mi říct, na kterém poschodí sídlí?

329 VRÁTNÍK

Firma Vision International Inc.? Taková tu není.

(CONTINUED)

330 MARTIN

Jak že není? Venku mají cedulku.

331 VRÁTNÍK

To bude nejspíš schránková firma. Máme tu firmu, která registruje virtuální sídla, to bude nejspíš přes ně. Protože taková firma tu není, takže to bude nejspíš jen virtuální sídlo.

332 MARTIN

Aha, rozumím.

333 VRÁTNÍK

Ale můžete jim tu nechat vzkaz nebo poštu, jestli chcete.

334 MARTIN

Ne, děkuji. To nebude potřeba. Na viděnou.

335 VRÁTNÍK

Na viděnou.

Martin odchází ven. Jde volat dalšímu kontaktu.

336 MARTIN (TELEFON)

Čau, Martin. Ano. Poslouchej, můžeš mi vytáhnout finanční informace o firmě Vision International Inc. Na mail. Super, díky. Měj se.

Martin se dívá na hodinky, znova jde sledovat byznysmena.

47

EXT. MĚSTO - DEN

Martin znovu čeká na byznysmena, až půjde na oběd. Neočekává už nic nového, protože podezření jeho klienta se potvrdilo a šlo o vynášení informací. Ale klient si zaplatil dopředu, takže třeba pokračovat ve sledování

Byznysmen jde na oběd, znovu na čas, jako vždy.

Martin ho sleduje městem.

Byznysmen znovu přerušuje svůj zvyk a nejde na oběd.

Byznysmen vchází do restaurace, Martin ho sleduje dovnitř.

Byznysmen si sedá za stůl a objednává jídlo. Martin si objednává čaj a pozoruje nenápadně byznysmena.

Když byznysmen dojí polívku a načne hlavní jídlo, přichází k němu cizí osoba, jiná než předtím, a přisedá si k němu.

(CONTINUED)

337 MARTIN (V.O.)

Nečekal jsem, že dnešek bude
nabitý akcí, no, ani můj
byznysmen si asi dnes nedá pokoj.

Opakuje se to, co předtím, byznysmen předá USB klíč,
Martin to zaznamená a sleduje tuto osobu do města.

Tentokrát jde kupec pěšky městem, nenasedá hned do auta,
jako ten předtím.

Martin ho sleduje až do ruské ambasády, co také
zdokumentuje.

338 MARTIN (V.O.) (cont'd)

Toto začíná nabírat na obrátkách.
První kupec měl diplomatickou
espézetku Francie. Tento kupec
vchází do ruské ambasády. Zjevně
se o informace bije v zahraničí
víceru mocností. Je mi jedno, o
co jde, neplatí mě za to, to
vědět. Jen potvrdit, kdo vynáší
data.

Martin odchází.

48 EXT. MARTINOVO AUTO - DEN

Martin jede autem do kanceláře.

49 INT. MARTINOVA KANCELÁŘ - DEN

Martin dorazí do kanceláře. Krátce na to mu zvoní telefon,
je to Petra.

339 MARTIN (TELEFON)

Neříkej mi, že si ji ztratila.

340 PETRA (TELEFON)

Jak to víš?

341 MARTIN (TELEFON)

Můj devátý smysl.

342 PETRA (TELEFON)

Sledovala jsem ji, až se mi
ztratila ve městě. Dávala jsem si
bacha, jak si mi říkal, nevím,
jak si mě mohla vůbec všimnout,
ale zmizela mi.

343 MARTIN (TELEFON)

Kde přesně?

344 PETRA (TELEFON)

V jedné prodejně starožitností.
Vešla dovnitř, ale už nevyšla
ven. Tak jsem si to po pár
minutách šla omrknout, ale
vevnitř vůbec nikdo nebyl. Prostě
zmizela. Ještě se mi to nestalo.
Tohle bude gratis. Fakt sorry.

345 MARTIN (TELEFON)

Dobře, no co už. Stalo se. Aspoň
konečně víš, že to není tak
jednoduché, jak se vždy tváříš.

346 PETRA (TELEFON)

Pošlu ti aspoň nějaké fotky, co
jsem nafotila. Možná tam něco
najdeš.

347 MARTIN (TELEFON)

Dobře, tak zatím čau. Kdyby zase
něco bylo, tak zavolám.

348 PETRA (TELEFON)

Jasně. Určitě si najdu čas. Měj
se.

Martin je frustrovaný, ale čekal to.

349 MARTIN (V.O.)

Zdá se, že ta ženska nebyl až
taková střelená, jak jsem si
myslel. Ale nic tu nedává smysl.

Martin si sedá k počítači, kde si otevře email od
kontaktu, kde jsou finanční informace o firmě, který
Katerynu zřejmě zaměstnává, respektive na kterou je
napsaný její mobil.

Martin si prochází informace. Na první pohled firma vypadá
v pořádku, ale po bližším prozkoumání si Martin všimne, že
jde jen o nějakou nastrčenou firmu, kterou ovládá nějaká
offshore firma na Bermudách.

350 MARTIN (V.O.) (cont'd)

Jedna slepá ulička za druhou.
Tahle ženská je enigma.
Nezůstávalo mi nic jiného, jen
přímá konfrontace.

Martin vezme vizitku do ruky, vezme telefon a zavolá
Kateryne.

351 KATERYNA (TELEFON)

Ano.

352 MARTIN (TELEFON)

Tady je Bernard. Martin. Jak jste to věděla?

353 KATERYNA (TELEFON)

Říkala jsem vám, že naše organizace se zabývá sbíráním informací.

354 MARTIN (TELEFON)

Ale to je nemožné. Tohle přeci nemohl nikdo vědět, jen vrah. A ten je po smrti.

355 KATERYNA (TELEFON)

My nejsme nikdo, pane Martine. Opravdu jsem nežertovala, když jsem vám říkala, že naše organizace platí za ten nejlepší talent a má ty nejpokročilejší technologie. Toto je výsledek.

356 MARTIN (TELEFON)

Můžeme se sejít?

357 KATERYNA (TELEFON)

Samozřejmě. Najdeme mě dnes v šest v kavárně Cafe-Cafe. Věřím, že to s vaším talentem lehce najdete.

358 MARTIN (TELEFON)

V pořádku.

359 KATERYNA (TELEFON)

Martine?

360 MARTIN (TELEFON)

Ano?

361 KATERYNA (TELEFON)

Na tomto čísle mě už nezastihnete. Pokud dnes nepřijdete, tak už se neuvidíme.

362 MARTIN (TELEFON)

Rozumím, v šest jsem tam. Na viděnou.

363 KATERYNA (TELEFON)

Na viděnou.

364 MARTIN (V.O.)

Nevím, co na mě hrála, ale brzy se to dozvím. Tahle šaráda si zahrává se zákonem. Nemůžu to nechat jen tak.

Martin odchází domů.

50 **INT. MARTINŮV BYT - DEN**

Martin si dává sprchu a obléká se do normálního oblečení.

Dívá se na hodinky. Jde zapnout počítač, něco tam hledá a zapisuje si nějakou informaci do telefonu.

S velkým předstihem vyráží na setkání s Katerynou. Po cestě se chce ještě někde zastavit.

Martin odchází.

51 **EXT. AUTOPŮJČOVNA - DEN**

Martin dorazí do auto půjčovny, jde vrátit auto.

STŘIH:

Martin vrátí auto, nasedá do svého a odjíždí.

52 **EXT. HŘBITOV - DEN**

Martin dorazí autem na hřbitov.

Jde najít hrob vraha, který zavraždil to děvčátko z vyřešeného případu.

Na mobilu se dívá na informaci o hrobě, kterou si zapsal doma.

Martin nachází hrob a jen před ním nahněvaně stojí.

Podívá se okolo, rozepne si poklopec na kalhotách a pomočí celý hrob.

365 MARTIN (V.O.)

Doufám, že se smažíš v pekle, ty hajzle. Vyvázl si na lehko, ale nezapomenu na tebe. Věř mi, ještě se uvidíme.

Martin domočí a před odchodem ještě obejde náhrobek.

53 **EXT. MĚSTO - DEN**

Martin kráčí ve městě, dívá se na hodinky, blíží se šestá hodina.

Martin nachází kavárnu, kde se má setkat s Katerynou a vchází dovnitř.

Martin vejde do kavárny a nachází Katerynu sedět o samotě, víc vzadu, kde nejsou zaplněné stoly.

Přisedne si.

366 KATERYNA

Říkala jsem vám, že se ještě uvidíme (řekla s úsměvem na tváři)

367 MARTIN

Ano, pamatuji. Ale nevidím důvod na úsměv. Toto není žádná sranda.

368 KATERYNA

Předpokládám, že máte kupu otázek.

369 MARTIN

Předpokládáte správně.

370 KATERYNA

Jak jsem zmínila, většina lidí reaguje podobně. Jsem na to zvyklá. Ale doposud se mi nestalo, že by někdo v konečném důsledku odmítnul mou nabídku. Vybíráme si lidi velmi precizně a víme s téměř naprostou jistotou, že nabídku přijmou.

371 MARTIN

Jak můžete něco takového vědět s naprostou jistotou? Vždyt' to nedává žádný smysl.

372 KATERYNA

Charakter naší organizace a náplň práce, kterou vykonáváme, nám zaručuje, že máme k dispozici všechny potřebné fakty. A podle toho se můžeme rozhodnout. Je to hračka.

373 MARTIN

Já jen stále nerozumím té vaší organizaci. Odkud máte takové informace? Jak jste mohli vědět, kdo byl skutečným vrahem? Vždyt' to nemohl vědět nikdy jiný, jen sám vrah, protože při testování v laboratoři udělali katastrofální chybu. Zkrátka nebylo fyzicky ani logicky možné, abyste něco takového věděli.

374 KATERYNA

No vidíte. I navzdory tomu, že to bylo nemožné, jak říkáte, jsme tuto informaci byli schopni získat.

375 MARTIN

Jak?

376 KATERYNA

Jádrem naší organizace je sběr informací. To už jsem vám vysvětlila. No, tyto informace samy o sobě nemají nějaký velký význam. My je proto agregujeme a na základě jejich kombinace a návaznosti dokážeme následně vydedukovat jakékoliv závěry, které potřebujeme. Je to složitá věda, no, není to žádná magie.

377 MARTIN

Takže mi tu nyní říkáte, že dokážete identifikovat jakéhokoliv zločince, vyřešit jakýkoliv zločin?

378 KATERYNA

Prakticky ano, ale neděláme to.

379 MARTIN

Jak jako neděláte? Když máte přístup k těmto informacím, tak jste přeci povinni uvědomit příslušné orgány.

380 KATERYNA

Za normálních okolností ano. Ale my nejsme běžní lidé. Máme své cíle a své metody a nemůžeme se angažovat ve světovém dění. Je to mimo naši náplň. My se soustředíme jen na sběr informací. Nic víc. Tam to začíná i končí.

381 MARTIN

Taková moc přeci musí lákat každou světovou velmoc a zpravodajskou službu na světě.

382 KATERYNA

To ano, ale my si držíme absolutní odstup a nemícháme se do takových věcí.

383 MARTIN

Nechápu, jak můžete takhle fungovat. Nechat vědomě pobíhat na svobodě nepotrestané vrahy, násilníky, únosce, tyrany. To jste co za organizaci? Vždyt' to je čistý terorismus.

384 KATERYNA

Neříkám, že je lehké stát bokem a nechat věci plynout samovolně a nezasáhnout. Je to něco, s čím naši zaměstnanci bojují každý den. No dříve či později každý přijme fakt, že není našim úkolem, ani v našich silách a potřebách zasahovat a pomáhat. Každá nový zaměstnanec si prochází depresivním obdobím chaosu a bezmocnosti. Ale to rychle přejde a vzhledem k charakteru zadání a zajímavosti práce jako takové si rychle zvyknou a nepozastavují se už nad tímto faktem. Mimoto jim to značně ulehčuje velmi dobré platové podmínky.

385 MARTIN

Takže kdybych šel pro vás pracovat, a vy říkáte, že dopředu víte, že neodmítnu, tak mám, jak bývalý policista, držet jazyk za zuby a nechat kriminálníky bez potrestání? Sériové vrahy vraždit další lidi? Násilníky terorizovat a znásilňovat, beztrestně, kdykoliv se jim zachce?

386 KATERYNA

Ano.

387 MARTIN

Vy jste se museli zbláznit. Já nejsem robot. Mám svůj morální kompas a rozeznám dobré od zlého. A když je v mých možnostech potrestat zlo nebo zabránit zlu konat, tak to udělám hlava nehlava.

388 KATERYNA

Samozřejmě Vás plně chápu. Všechno je o zvyku. Každý si zvykne. Věřte mi.

389 MARTIN

Jak vlastně můžu vědět, že si nevymýšlíte? Že celé tohle není nějaký perverzní vtip? S bývalými kolegy jsme si ze sebe dělali slušné žerty. Nebyl bych překvapený, kdyby to celé byla jen šaráda na můj účet. Vždyt' kdo by věřil, že laboratoř policejního sboru, kde se řeší DNA a ty největší případy v zemi by udělala takovou fatální chybu? No tak. Přiznejte. Že je to jen žertík? Dobře se pobavíme a celé to uzavřeme jako úspěšný vtip na moje triko. Klobouk dolů, exekuce byla vynikající. To musím uznat.

Kateryna se jen pousměje.

390 KATERYNA

Co když vám povím, že pokud přijmete mou nabídku, tak se dozvíte odpověď na otázku, která vás trápí už třicet let?

391 MARTIN

O čem to mluvíte?

392 KATERYNA

Andrej.

393 MARTIN

O tom v žádném případě nežertujte! Odsud, posud, vážená. Já jsem za každou srandu, ale toto je hranice, kterou vám nedovolím překročit!

394 KATERYNA

Myslíte, že pokud by šlo opravdu o žertík, tak by vaši bývalí kolegové, kteří vás velmi dobře znají, načali toto téma? Ale. Sam uznejte, že to nedává smysl.

395 MARTIN

Co víte o Andrejovi?

396 KATERYNA

Já? Nic. Jen říkám, že možná najdete odpovědi na otázky, které by vám jinak unikly mezi prsty. To je všechno. Já o vás nevím tolik, kolik si myslíte. Já jsem jen prostředník a můj úkol je jen nábor nových lidí. Vím jen to, co musím, nic víc. Nic míň.

397 MARTIN
Neuvěřitelné.

398 KATERYNA
Naprosto Vás chápu.

399 MARTIN
Ne. Říkám, že vám nevěřím. Tohle je šílené. Naprosto šílené.

400 KATERYNA
Podívejte, každý máme nějakou vizi reality. Je to náš vlastní pohled na svět. Věci jsou takové, jak je my vnímáme. Jsme producent, režisér i hlavní postava v našem hlavním filmu, který se nám promítá v hlavě. Každý vidíme úplně jiný film. Ani nemůžete. Ale pokud budete ochoten akceptovat to, že ne všechno, co vidíte, cítíte a víte, je opravdu přesně tak, jak si vy myslíte, potom se můžeme posunout dál a já vám otevřu dveře do světa, kde všechny vaše pochybnosti zmizí, a vy sám zjistíte, že mnoho věcí, o kterých jste se doposud myslel, že jsou naprosto pevné a nezpochybnitelné, jsou možná v konečném důsledku přeci jen odlišné. To, jak každý z nás vidí realitu, je naše osobní svobodná vůle. Ale to neznamena, že realita jako taková opravdu je. Jak se říká - všechno je relativní. Udělejte se mnou pár krůčků dopředu a uvidíte realitu v jiném světle.

401 MARTIN
Nemyslím si, že chápete význam toho, co ode mě vyžadujete.

402 KATERYNA
Martine, tuto práci nedělá od včera. Setkala jsem se s množstvím lidí, jako jste vy. Tady, i na druhé půlce světa. Váš pohled na věc není v ničem unikátní. Většina lidí reaguje podobně. S jedněmi komunikují krátce, s jinými déle. Ale v konečném důsledku nabídku přijmou a po prvotním šoku a krátkém období se aklimatizují a fungují

(MORE)

(CONTINUED)

KATERYNA (cont'd)
jako předtím. Akorát s tím
rozdílem, že pracují výhradně pro
nás, žijí opravdu komfortní život
a dělají práci, která je
kompletně naplňuje.

403 MARTIN

Není všechno o penězích.

404 KATERYNA

Samozřejmě. To si plně uvědomuji.
Od jisté úrovně kompenzace za
jejich práci lidé ztrácejí
motivaci a víc peněz jim zkrátka
nijak nepomůže. Jsme si toho plně
vědomi, a proto hledáme lidi,
které tato práce opravdu baví a
naplňuje. Je v jejich DNA. Je to
jejich životní styl a práce sama
o sobě je pro ně největší
motivace. Finance jim jen
pomáhají zbavit se rušivých vlivů
každodenního života, v důsledku
čeho se můžu o to lépe soustředit
na výkon svojí práce. Zkrátka
lidé, o kterých máme zájem, jsou
nejen profesionálové a špička ve
svém oboru, ale jejich práce je i
jejich život. Jejich hobby. Jejich
identita. Zkrátka jejich smysl
života. Bez ní by nevěděli, co se
sebou. Byli by ztraceni.

405 MARTIN

Obávám se, že vím přesně, o čem
to mluvíte.

406 KATERYNA

Takže je jen na vás, jestli
chcete dále pokračovat v
trajektorii, kterou jste si v
životě nastavil, nebo přijmete
mou nabídku a uvidíte svět v
úplně jiném světle, než jste si
dokázali představit.

407 MARTIN

Za cenu toho, že budu dělat
výhradně pro vás a nikoho jiného.

408 KATERYNA

Ano.

409 MARTIN

A nebudu moci sdílet žádné
informace, které získám prací pro
vás s nikým mimo společnost.

410 KATERYNA

Přesně tak.

411 MARTIN

Ani pokud by šlo o vyřešení
vraždy, znásilnění, únos.
Zabránění třetí světové.

412 KATERYNA

Ano.

413 MARTIN

To je obrovské dilemma.

414 KATERYNA

Je.

Kateryna vytáhne z kabelky velkou obálku a podává ji
Martinovi.

415 MARTIN

Co je to tentokrát? Úryvek z mého
deníčku, když mi bylo 8 let?

416 KATERYNA

Ne. Toto je vaše smlouva. Vezměte
si ji s sebou domů, řádně
přečtěte, a když se rozhodnete,
smlouvu jen podepíšete. Nemusíte
ji nikam posílat. My budeme
vědět, když se rozhodnete.

417 MARTIN

(sarkasticky)

Samozřejmě.

418 KATERYNA

Na mém čísle mě už nezastihnete.
My se ozveme vám.

419 MARTIN

Jasně, jak jinak.

420 KATERYNA

Myslím, že už víte všechno, co
potřebujete, a jde jen o to se
rozhodnout.

Kateryna vstává a odchází pryč. Martin ještě využije
příležitosti na poslední otázku, než bude Kateryna příliš
daleko, aby ho slyšela a odešla z kavárny.

421 MARTIN

A co když dám po čase výpověď?
Co pak?

422 KATERYNA

U nás se výpověď' nedává.

Kateryna vychází ven a je pryč.

Martin zůstává sedět a snaží se najít nějaký smysl v tom, co právě slyšel.

Martin míše sms zprávu:

423 MARTIN (SMS)

Ahoj. Vytáhni mi prosím tě seznam míst, kde se zdržovalo toto číslo za poslední měsíc: 09xx xxx xxx. Máš u mě láhev Loru potom. M.

Martin vstává od stolu a jde za baristou.

424 MARTIN

Prosím vás, neznáte náhodou tu paní, která právě odešla? Dali jsme se totiž do řeči a bohužel jsme si nestihli vyměnit kontakt a já bych se s ní rád ještě setkal.

425 BARISTA

Jasně, to je Kateryna. Příležitostně ji tu vídávám. Pamatuji si ji, protože si objednává vždy to samé - trojitě presso. Myslím, že sem chodívá spíš v ranních hodinách. Můžete ji zkusit nechat vzkaz. Pokud ji uvidím, tak jí ho můžu předat.

426 MARTIN

Ne, to nebude potřeba. Děkuji.

427 BARISTA

Není zač. Držím palce (mrkne jedním okem).

Martin si jde znovu sednout.

TIMELAPSE:

Martin zůstává sedět v kavárně, vidíme, jak ubíhá čas, až dokud je pozdní večer a podnik se chystá zavřít.

Martin odchází z kavárny.

55 **EXT. MARTINOVO AUTO - NOC - V POHYBU**

Martin se vozí autem. V noci se mu dobře přemýšlí a je klid.

56 **EXT. KOPEC - NOC**

Martin sedí na lavičce někde na kopci a pozoruje město v noci. Pouliční osvětlení a světla aut se třpytí v dálce. Martin nasává atmosféru a rozjímá nad životem a svou existencí a bytím.

57 **INT. MARTINŮV BYT - NOC**

Martin dorazil domů. Hází obálku se smlouvou na gauč, pouští si noční jazzík a nalévá si whisky. Tentokrát něco agresivnějšího, když si to žádá situace. Volí Ardbeg Corryvreckan.

Martin si sedá na gauč, popíjí whisky, obálku se smlouvou dává před sebe na stůl a nespouští z ní oči.

Martin se rozhodne obálku otevřít a přečíst si smlouvu. Při čtení smlouvy nevěřícně kroutí hlavou.

428 MARTIN (V.O.)

V životě člověk neustále naráží na křižovatky. Jedna cesta vede k balíku peněz, druhá cesta vede zase k rozvodu. I je když život zvyklý dělat některé cestičky lehčí a jiné těžší jako proud v řece, který unáší lod'ku, kam se mu zachce. Vždy je možnost volby. Bojovat s proudem, nebo se nechat unášet. Být, či nebýt. To je ultimátní otázka. Já poprvé stojím na křižovatce, kde není žádný semafor ani závara. Nikde nikdo, jen cvrkot. Život raději odvrátil zrak, je to jen na mě.

Martin pokládá smlouvu na stůl, popíjí whisky, očichává ji, vychutnává si ji a stále se dívá na smlouvu a nepřestává přemýšlet.

429 MARTIN (V.O.) (cont'd)

Nevědomost je sladká...

Záběr na Martina zezadu, je vidět jen gauč a obrys jeho hlavy. Vstává a jde do koupelny vyčistit si zuby a spát.

DOLLY IN:

Martin odchází z frejmu a kamera dělá pushin kupředu, přes gauč a na smlouvu, která je na stole, podepsána.

(CONTINUED)

430 MARTIN (V.O.) (cont'd)
..ale sedět na zadku a nic
nedělat není můj styl.

58 INT. MARTINŮV BYT - DEN

Zvoní zvonek, probouzí Martina ze spánku.

Zvonek nepřestává zvonit a Martin jde neochotně ke dveřím zjistit, o co jde.

Je to poštovní kurýr.

431 MARTIN
Ano?

432 KURIÉR
Dobré ráno. Mám tu pro Vás
zásilku. Jste pan Bernard?

433 MARTIN
Ano.

Kurýr vytahuje balík, podává ho Martinovi a dává mu podepsat papír. Martin ho podepíše a přebírá balík.

434 KURIÉR
Děkuji. Na viděnou.

435 MARTIN
Na viděnou.

Martin zavírá dveře a odkládá balík na stůl. Potřebuje se pořádně probudit, tak se dopotácí do koupelny a umyje se.

Potom si jde udělat ranní kávu. Když je káva hotová, bere si ji do obýváku a pouští si telku, kde možná běží dopolední zprávy.

Martin si dá pár doušek kávy a potom vezme do ruky balík a dívá se na něj, že, co to je. Balík je kompletně čistý, bez nálepek nebo adresy.

Martin se jen podezřele dívá. Balík bez adresy? To je divné.

Na stole mu leží podepsaná smlouva, které si všimne a dá si dvě a dvě dohromady.

Martin rozbaluje balík a vytahuje z něj malou neoznačenou krabičku a list.

Vezme tuto krabičku a otevře ji. V ní se nacházejí kontaktní čočky. Martin se jen zamračí s podivením, protože on má perfektní zrak.

Položí krabičku na stůl a přečte si doprovodný list.

(CONTINUED)

Na listu je přilepená korporátní platební karta pro všechny jeho výdaje a v textu ho vítá organizace do svých řad. Jsou rádi, že se rozhodl pro ně pracovat a těší se na dlouhodobou a úspěšnou spolupráci.

V listu se píše, že jako nový agent - detektiv, dostává standardní vybavení - kontaktní čočky. V listu se píše, že tyto čočky mu budou sloužit jako rozhraní pro práci s firemními technologiemi, se kterými přijde v budoucnosti do kontaktu. Také je tam varování, že nasazení může krátkodobě způsobit bolest, ale že ta rychle pomine. Také, že tyto čočky se nemají sundat a zůstávají permanentně zafixované pro doživotní použití. Proto je nutné se připravit na drobný šok, který po nasazení přijde.

Znovu se píše, jako jsou rádi, že se Martin stal jejich novým zaměstnancem a že po nasazení čoček a seznámení s jejich technologií mu bude v krátkém čase přidělen první případ.

Také jsou tam informace o fakturaci a podobné nepodstatné věci.

Martin se podívá na čočky a jen podivně se na ně podívá a odloží je znova na stůl.

Pokračuje v popíjení své kávičky a sledování ranních zpráv.

Strih na Martina, jak je po sprše a oblečený, připravený vyrazit do nového dne.

Na stole vidí krabičku, kde jsou kontaktní čočky, vezme ji do ruky a podívá se na čočky.

Říká si, že to vyzkouší. Možná je toto konec celé té srandy, kterou mu Kateryna nakukala do hlavy.

Jde tedy do koupelny a pomalu si je nasadí. Chvilku mrká, jak se mu zaslzely oči, a dívá se na sebe v zrcadle.

436 MARTIN (cont'd)

Bože, já jsem debil, že jsem na toto naletěl.

Ha, věděl, že je to blbost. Cítí se jako hlupák, že na to naletěl.

CLOSE UP:

Vidíme makro, jak leží čočka na Martinově oku, a vidíme, jak z čočky vystupují drobné háčky, které se zaháknou do Martinovy sítnice a permanentně se přichytí na jeho oči.

Martin se lekne a od bolesti si chytá víčka. Na první pohled zavzdychá od bolesti, ale je to z šoku, který zažívá. Má ruce na tváři a chrání si oči jako reflex. Po chvílce ustupuje šok i drobná bolest. Martin má červené a uslzené oči.

Propláchne si tvář i oči, promne si oči rukama, nahmatá ručník a osuší si tvář. Potom se podívá před sebe do zrcadla, které visí nad umyvadlem.

Vidí, že má červené oči, ale není to nic obvyklého. Je v šoku, že co se to stalo, protože vidí normálně.

Jak se na sebe chvíli dívá do zrcadla, najednou v zrcadle vidí, jak se mu kontaktní čočky rozsvítí do modra.

437 MARTIN (V.O.)

Co to kur...